

บทที่ 4

การอ่านกับความเข้าใจ

เค้าโครงเรื่อง

1. ความเข้าใจ
2. ข้อมูลที่ใช้ในการอ่าน
3. วิธีการอ่าน

สาระสำคัญ

1. ผู้อ่านแต่ละคนมีความเข้าใจไม่เหมือนกัน และแต่ละคนจะเข้าใจได้ต่อเมื่อรู้ว่าเขาสงสัยอะไรหรือมีคำถามอะไร เพราะความเข้าใจก็คือการตอบข้อสงสัยได้
2. ผู้อ่านแต่ละคนใช้ข้อมูลช่วยในการอ่านไม่เท่ากัน ข้อมูลที่ใช้มีทั้งข้อมูลที่มองเห็นได้ (visual information) และข้อมูลที่มองไม่เห็น (nonvisual information)
3. แนวคิดที่มีต่อคำว่าความเข้าใจ ข้อมูลที่ใช้ในการอ่านมีส่วนกำหนดวิธีการอ่าน วิธีการอ่านตามแนวคิดสองข้อข้างต้นแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนคือ ก่อนอ่าน ระหว่างอ่าน และหลังอ่าน

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อศึกษาเนื้อหาในบทเรียนนี้แล้ว ผู้เรียนจะสามารถ

1. อธิบายคำว่า “ความเข้าใจ” ได้
2. อธิบาย “ข้อมูล” ที่ใช้ในการอ่านได้
3. มองเห็นพฤติกรรมการอ่านหรือข้อบกพร่องและปัญหาในการอ่านของตนเองหากมี
4. เพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน

จากเนื้อหาเรื่องกระบวนการการอ่านในบทที่ 1 จะเห็นว่าจุดมุ่งหมายของทุกกระบวนการ อยู่ที่ความหมายหรือความเข้าใจ ความเข้าใจคืออะไร และการอ่านจะนำมาซึ่งความเข้าใจได้ อย่างไรเป็นสิ่งที่ควรสนใจ

1. ความเข้าใจ

เรามักคุ้นเคยกับวิชาการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ หรือ Reading Comprehension และ ลักษณะของการอ่านในวิชานี้คืออ่านแล้วสามารถตอบคำถามได้ หรือสามารถสรุปเรื่องได้ หรือ สามารถเล่าเรื่องได้ ซึ่งทั้งนี้ในการเรียนวิชาการอ่าน คำถามที่ต้องตอบ หรือกิจกรรมที่ต้องทำทำย าบพอ่านนั้นคือสิ่งที่ผู้อื่นกำหนดให้ผู้เรียนทำ มิใช่เป็นความประสงค์ของผู้เรียนเอง ดังนั้นผู้เรียนไม่ มีโอกาสเริ่มคิดเองว่ามีจุดประสงค์หรือเป้าหมายในการอ่านอย่างไร เพียงแต่ทำตามความ ต้องการของผู้ที่กำหนดกิจกรรมให้ ส่วนการที่ผู้เรียนจะอ่านกิจกรรมทำยบพอ่านก่อนการอ่าน หรือหลังการอ่านนั้น เป็นสิ่งที่ผู้เรียนแต่ละคนทำไม่เหมือนกัน

ความเข้าใจ (comprehension) คืออะไร ถ้าดูจากลักษณะของการเรียนการอ่านเพื่อ ความเข้าใจหรือ Reading Comprehension แล้ว เราจะเห็นแนวคิดของผู้ที่กำหนดบพเรียนการ อ่าน เขาวัดความเข้าใจของผู้เรียนโดยดูจากความสามารถในการตอบคำถามทำยบพอ่านได้ ดังนั้นความเข้าใจก็คือความสามารถตอบคำถามได้ ซึ่งความเข้าใจของผู้อ่านแต่ละคนอาจไม่เหมือน กันเพราะตอบคำถามได้ไม่เหมือนกัน และถ้าผู้อ่านเข้าใจว่าความเข้าใจคือการตอบคำถามได้ ย่อมคิดต่อไปว่าการอ่านก็คือการทำความเข้าใจ ในแง่นี้ความหมายของการทำความเข้าใจกับ การอ่านจะเหมือนกัน

ตอนนี้ลองนึกภาพของการเรียนวิชาการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ (Reading Comprehension) ในวิชานี้ นักศึกษาต้องอ่านบพอ่านต่าง ๆ ถ้านักศึกษาคนหนึ่งอ่านบพอ่านหนึ่ง และเริ่มอ่านเนื้อเรื่องโดยเริ่มตั้งแต่ย่อหน้าที่หนึ่งถึงย่อหน้าสุดท้าย เมื่อจบแล้วก็อ่านคำถามที่มี ทำยบพอ่าน คุณคิดว่านักศึกษานั้นคิดอะไรอยู่ขณะที่อ่าน เขาอาจพยายามหาดูว่าเนื้อเรื่องที่ กำลังอ่านพูดถึงอะไรอยู่ และพูดว่าอย่างไร ซึ่งในที่นี้ก็หมายความว่าเขาพยายามตอบคำถามว่า เรื่องที่อ่านนี้เกี่ยวกับอะไร และใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านคืออะไร คำถามของเขาอาจเหมือน

หรือไม่เหมือนกับคำถามท้ายบทก็ได้ ถ้าเหมือนกันก็แสดงว่าเขาสามารถตอบคำถามท้ายบทได้ทันที ถ้าไม่เหมือนกันเขาอาจต้องย้อนกลับไปอ่านเนื้อเรื่องใหม่เพื่อตอบคำถามให้ได้ ดังนั้นคุณคิดว่าในการอ่านที่คุณต้องอ่านเพื่อวัดความเข้าใจโดยการตอบคำถามท้ายบทอ่าน คุณควรต้องดูคำถามก่อนหรือไม่

ถ้าเป็นการอ่านที่ไม่ใช่การอ่านในวิชาเรียนการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ แต่เป็นการอ่านทั่วไป เช่นการอ่านหนังสือพิมพ์ อ่านนวนิยาย อ่านตำรา คุณต้องมีคำถามก่อนอ่านหรือไม่ คำตอบก็คือต้องมี เพราะอย่างน้อยทุกครั้งที่เราอ่าน เราต้องพยายามดูว่าเรื่องที่อ่านนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร คำถามก็คือ บทอ่านเกี่ยวกับอะไร (What is the text about?) และที่สำคัญคือคำถามที่มีอยู่จะเป็นคำถามที่ผู้อ่านคิดเอง หรือมีจุดประสงค์ที่เกิดมาจากความคิดของตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะย่อมแสดงให้เห็นถึงความสนใจที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และเราก็เรียนรู้ได้จากการอ่าน

ตามความคิดของแฟรงค์ สมิธ (Frank Smith) คำถามที่ตั้งขึ้นก่อนการอ่านคือการทำนาย (prediction) เขากล่าวว่าก่อนการอ่านหรือระหว่างอ่านผู้อ่านซึ่งมีความไม่แน่ใจ (uncertainty) จะทำนายและตั้งตัวเลือก (alternative) ต่าง ๆ ตอบคำทำนายนั้น เมื่ออ่านไปแล้วตัวเลือกจะลดลงจนเหลือตัวเลือกตัวเดียว ตัวเลือกที่เหลือนั้นก็คือคำตอบของคำทำนายหรือคำถาม เมื่อมีการตอบคำถามแล้วแสดงว่าผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่อ่าน แฟรงค์ สมิธกล่าวไว้ในหนังสือ Understand Reading บทที่ 5 หน้า 68 ว่าการทำนายคือคำถามที่ตั้งขึ้นถามเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ความเข้าใจคือคำตอบที่ได้รับมา ถ้าเราไม่สามารถทำนายอะไรได้ เราสับสน ถ้าคำทำนายของเราไม่ถูกต้อง เราประหลาดใจ และถ้าเราไม่ต้องทำนายเพราะเราแน่ใจทุกอย่าง เราจะเบื่อ

Predictions are questions that we ask the world, and
comprehension is receiving answers, If we cannot
predict, we are confused. If our predictions fail, we
are surprised. And if we have nothing to predict
because we have no uncertainty, we are bored

(Understanding Reading: 68)

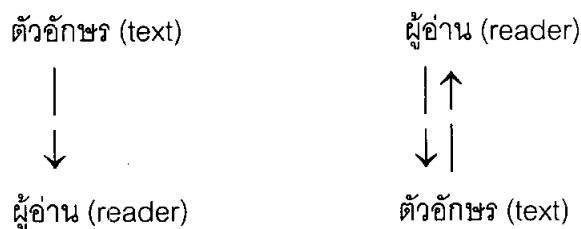
คำถามหรือคำถามที่ตั้งขึ้นก่อนการอ่านหรือระหว่างการอ่านอาจแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ 1. คำถามที่ต้องใช้การอ่านแบบจับความหมายตามตัวอักษรที่ปรากฏหรือที่บางคนใช้คำว่า ความเข้าใจตามตัวอักษร (comprehension) การหาคำตอบแบบนี้ผู้อ่านเพียงดูว่าข้อความที่ปรากฏบอกอะไร 2. คำถามที่ต้องใช้การอ่านแบบตีความหรือที่เรียกว่าความเข้าใจแบบตีความ (interpretation) การหาคำตอบแบบนี้ผู้อ่านต้องพยายามดูความหมายที่ผู้เขียนอาจซ่อนเอาไว้ และดูว่าประโยคนั้นผู้เขียนต้องการสื่ออะไร 3. คำถามที่ต้องใช้การอ่านแบบพินิจพิเคราะห์ (critical) การหาคำตอบแบบนี้ผู้อ่านต้องแยกแยะประเด็นต่าง ๆ ในเนื้อเรื่องได้ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องข้อเท็จจริง ความคิดเห็น เหตุและผล ลำดับเหตุการณ์ สิ่งที่เปรียบเทียบ

<p><u>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1</u></p> <p><u>ให้ตอบคำถามต่อไปนี้</u></p> <p>1. ความเข้าใจคือ _____</p> <p>2. เราสามารถตรวจสอบความเข้าใจได้อย่างไร</p> <p>_____</p> <p>3. ความเข้าใจสิ่งที่อ่านของแต่ละคนเหมือนกันหรือไม่ เพราะอะไร</p> <p>_____</p>
--

2. ข้อมูลที่ใช้ในการอ่าน

ตามแนวคิดของนักจิตภาษาศาสตร์ ความหมายที่ได้จากการอ่านไม่ได้เกิดจากแปลข้อมูลหรือสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่าน (information) จากโครงสร้างผิวมาเป็นโครงสร้างลึก หรือกระบวนการอ่านไม่ได้เริ่มต้นที่โครงสร้างผิวและสิ้นสุดที่ผู้อ่าน แต่กระบวนการอ่านเป็นการโต้ตอบกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่านโดยผ่านตัวอักษร ตัวผู้อ่านไม่ใช่เป็นผู้รับความหมาย แต่เป็นคนสร้างความหมายจากตัวอักษรขึ้นมาโดยใช้ความรู้ความรู้สึก ทักษะคิดที่มีอยู่

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการอ่านตามแนวคิดภาษาศาสตร์กับแนวอื่น ๆ

ดังนั้นข้อมูลที่ใช้ในการทำความเข้าใจนอกจากจะอยู่ที่โครงสร้างผิวแล้ว ยังอยู่ที่ตัวผู้อ่านเองด้วย เน้นอนว่าข้อมูลที่ช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจก็คือบทอ่านซึ่งก็คือตัวอักษร คำ ประโยค อนุเจต บทความ รวมทั้งรูปภาพ แผนผัง ตารางหรืออื่น ๆ ที่เรามองเห็น ข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้อ่านมองเห็นและนำมาใช้ในการทำความเข้าใจขณะอ่านเรียกว่าข้อมูลที่มองเห็นได้ (visual information) ข้อมูลที่มองเห็นอย่างเดียวอาจไม่สามารถช่วยให้เราเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ เช่นการอ่านประโยคที่เขียนด้วยภาษาอื่น ๆ ที่เราไม่รู้จัก การอ่านประโยคนี้เราต้องอาศัยข้อมูลความรู้เกี่ยวกับภาษา ซึ่งเป็นสิ่งที่เราควรรู้มาก่อน ดังนั้นนอกจากข้อมูลที่ปรากฏแก่สายตาแล้ว เรายังต้องอาศัยข้อมูลในคลังความรู้ของเราด้วย ซึ่งข้อมูลแบบนี้เรียกว่าข้อมูลที่มองไม่เห็น (nonvisual information) ข้อมูลที่มองไม่เห็นนี้รวมถึงความรู้เกี่ยวกับภาษา ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ความรู้เกี่ยวกับวิธีการอ่าน ข้อมูลที่มองไม่เห็นนี้บางครั้งเราเรียกว่าความรู้เดิม (prior knowledge) หรือความทรงจำระยะยาว (long-term memory)

ผู้อ่านนำข้อมูลที่มองเห็นได้กับข้อมูลที่มองไม่เห็นมาใช้นาน้อยอย่างไร ผู้อ่านจำเป็นต้องใช้รายละเอียดทุกอย่างของข้อมูลที่มองเห็นได้มาช่วยในการอ่านหรือไม่ และบทบาทของข้อมูลที่มองไม่เห็นเป็นอย่างไร ประเด็นเหล่านี้แน่นอนว่าต้องขึ้นอยู่กับผู้อ่านเอง ความสามารถทางภาษา ความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน วิธีการอ่านของแต่ละคนอาจไม่เท่ากันหรือเหมือนกัน หากผู้อ่านมีความรู้ความสามารถทางภาษามาก มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เขาอาจใช้ข้อมูลที่มองเห็นน้อยมาก ในทางกลับกันหากเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มีความรู้ทางภาษาน้อย เขาต้องพึ่งข้อมูลที่มองเห็นได้มาก เช่นอาจต้องอ่านเกือบทุกคำ หรือหากว่าเขาไม่มีความรู้เกี่ยวกับภาษาของประโยคนั้นเลย เขาก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ เพราะความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อข้อมูลที่มองเห็นนั้นสามารถโยงเข้ากับข้อมูลที่มองไม่เห็น หรือกล่าวอีกอย่างคือเราจะเรียนรู้ได้หากสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้เข้ากับสิ่งที่เรารู้อยู่แล้ว

อย่างไรก็ตามการใช้ข้อมูลที่มองไม่เห็นมากเกินไปโดยไม่สนใจข้อมูลที่มองเห็นได้ อาจทำให้รับสารที่ผู้เขียนสื่อผิดไปก็ได้ ดังนั้นในการอ่านผู้อ่านต้องระวังเหมือนกันว่าไม่ยึดตัวเองเป็นหลักมากเกินไป ควรต้องรับฟังหรือรับรู้สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อด้วยโดยดูข้อมูลที่มองเห็นได้ ข้อมูลที่มองไม่เห็นหรือความรู้เดิมของผู้อ่านสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เช่นความรู้ทางภาษาของแต่ละคนอาจมีมากขึ้นหากมีการศึกษาค้นคว้า ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ก็มีขึ้นได้หากได้อ่านเกี่ยวกับเรื่องนั้น ทักษะคติแนวคิดต่อสิ่งต่าง ๆ ก็อาจเปลี่ยนแปลงได้ไปตามกาลเวลา

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

ให้ตอบคำถามต่อไปนี้สั้น ๆ

1. ข้อมูลในการอ่านคือ

---

2. ข้อมูลที่มองเห็นคือ

---

3. ข้อมูลที่มองไม่เห็นคือ

---

4. ในการอ่านข้อมูลที่มองเห็นกับที่มองไม่เห็นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร

---

3. วิธีการอ่าน

ตามแนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจ และข้อมูลที่ใช้ในการอ่านทำให้เราสามารถมองเห็นกระบวนการอ่านได้ ถ้าการอ่านคือการทำความเข้าใจ ความเข้าใจคือการตอบคำถามหรือข้อสงสัยได้ ย่อมหมายความว่าก่อนจะเข้าใจ เราต้องมีข้อสงสัยหรือคำถามก่อน และข้อมูลที่ใช้ในการทำความเข้าใจมีทั้งที่มองเห็นได้ และมองไม่เห็น ซึ่งข้อมูลที่มองไม่เห็นสำคัญมากในแง่ที่ว่า มันช่วยให้เราสามารถเข้าใจข้อมูลที่มองเห็นได้ ดังนั้นสิ่งที่สำคัญในการอ่านก็คือตัวผู้อ่านเอง ผู้อ่านควรได้สำรวจตัวเองว่ามีความพร้อมสำหรับการอ่านมากน้อยแค่ไหน เช่นถ้าอ่านภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาต่างประเทศ มีความรู้เกี่ยวกับภาษาซึ่งเป็นข้อมูลที่มองไม่เห็นหรือความรู้เดิมมากน้อยเพียงไร หากไม่มีความรู้ทางภาษาหรือมีน้อยมากคงไม่สามารถที่จะฝ่าฟันไปถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านได้ ซึ่งในเรื่องนี้ผู้เขียนเคยสอนกระบวนการวิชา EN 202 ที่เป็นวิชาการอ่านภาษาอังกฤษ จะพบว่านักศึกษาที่มีปัญหาในการอ่านมักทราบดีว่าตัวเองมีปัญหาระเบิดการจดจำคำศัพท์

นักศึกษามักบอกเสมอว่าแปลศัพท์ไม่ได้ แต่ไม่บอกว่าไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคหรือไม่ทราบว่าประโยคแปลว่าอะไร แสดงว่านักศึกษามักเห็นความสำคัญของคำศัพท์ แต่ไม่สนใจนักกับโครงสร้างหรือไวยากรณ์ภาษา หรือไม่ทราบว่าตัวเองมีปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างหรือไวยากรณ์ภาษา บางคนไม่ยอมรับและไม่พยายามที่จะปรับปรุง ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาการอ่านให้เข้าใจได้ และในที่สุดไม่สามารถสอบผ่านได้ ที่ยกมากล่าวมานี้ต้องการชี้ให้เห็นว่าความรู้เดิมเกี่ยวกับภาษาที่จัดเป็นข้อมูลที่มีมองไม่เห็นนี้สำคัญมากหรือจัดเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการอ่าน หากจะอ่านผู้อ่านควรมุ่งความสนใจไปที่กระบวนการทำความเข้าใจอย่างเดียว แต่หากต้องเรียนไวยากรณ์ หรือคำศัพท์ไปพร้อมกับการอ่าน ก็คงทำได้แต่ผู้อ่านควรต้องตระหนักว่ากระบวนการอ่านดำเนินไปอย่างไม่ราบรื่น เพราะต้องสนใจสิ่งอื่น ๆ ไปพร้อมกับการทำความเข้าใจ และแน่นอนว่าการเรียนอะไรหลาย ๆ อย่างพร้อม กันจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร

ข้อสรุปว่าความเข้าใจคือการตอบคำถามหรือข้อสงสัยได้ และเราเข้าใจได้โดยโยงข้อมูลที่มีมองเห็นได้เข้ากับสิ่งที่เรารู้ยู่เดิมหรือข้อมูลที่มีมองไม่เห็น เราจึงแบ่งวิธีการอ่านออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนการอ่าน (Before reading)

หากคุณจะยืมหนังสือเล่มจากห้องสมุด คุณคงไม่หยิบหนังสือเล่มไหนก็ได้ คุณต้องรู้ว่าคุณต้องการรู้เกี่ยวกับเรื่องอะไร และรู้ไปทำไม แล้วจึงสามารถเลือกหนังสือได้ นี่เช่นเดียวกับการอ่าน ก่อนการอ่าน ผู้อ่านต้องคิดก่อน เขาต้องคิดว่าเขาจะอ่านอะไร และอ่านเพื่ออะไร เขาไม่เริ่มอ่านด้วยสมองอันว่างเปล่า เขาต้องแจ่มชัดกับจุดประสงค์และเรื่องที่จะอ่าน เพื่อจะมุ่งความสนใจกับสิ่งที่อ่านได้อย่างเต็มที่ เช่นถ้าอ่านเนื้อเรื่องเพื่อตอบคำถามในข้อสอบ เขาต้องตระหนักก่อนว่าเขาต้องอ่านอะไร ถ้าไม่มีชื่อเรื่องให้ เขาต้องรู้ว่าต้องอ่านประโยค อนุเจต หรือบทความ และจุดประสงค์ของการอ่านคือต้องตอบคำถามที่กำหนดให้ได้ ต่อไปเมื่อรู้จุดประสงค์ และสิ่งที่จะต้องอ่านแล้ว เขาจะสำรวจความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านที่เขา มีอยู่ และนำความรู้ที่นั่นมาช่วยในการทำนายว่ามีอะไรบ้างในเรื่องที่จะอ่าน เช่นถ้าอ่านเรื่องมลภาวะ (Pollution) เขามีความรู้เกี่ยวกับมลภาวะว่าแบ่งออกเป็นหลายประเภท เขาก็อาจทำนายว่าเรื่องที่จะอ่านนี้พูดถึงมลภาวะทางอากาศ (air pollution) หรือมลภาวะทางน้ำ (water pollution) มลภาวะทางเสียง

(noise pollution) หรืออื่น ๆ เมื่อถึงตรงนี้ผู้อ่านมีคำทำนายและพร้อมที่จะใช้ความรู้ที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านรวมกับข้อมูลที่มองเห็นได้หาคำตอบให้กับคำทำนายที่ตั้งไว้

2. ระหว่างการอ่าน (During reading)

ในขั้นตอนนี้ผู้อ่านพยายามพิสูจน์หรือตรวจสอบคำทำนายหรือหาคำตอบให้กับคำถาม นอกจากใช้ความรู้ที่มีอยู่แล้ว ผู้อ่านใช้ข้อมูลที่มองเห็นจากสิ่งที่อ่านไม่ว่าจะเป็นคำ ประโยค หรืออื่น ๆ ในการทำความเข้าใจ ผู้อ่านอาจหาคำตอบของคำทำนายหรือคำถามที่ตั้งไว้ก่อนการอ่านได้โดยไม่จำเป็นต้องอ่านอย่างละเอียด เช่นถ้าตั้งคำถามว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับมลภาวะทางอากาศหรือไม่ เมื่ออ่านโดยกวาดสายตาไปทั่วพบอ่านเห็นคำว่า น้ำเสีย (dirty water) แม่น้ำ (river) คลอง (canal) ก็ตอบได้ว่าคำทำนายนั้นไม่ถูกต้อง ควรเปลี่ยนเป็นมลภาวะทางน้ำ

อย่างไรเมื่อหาคำตอบของคำถามที่ตั้งไว้ก่อนเริ่มอ่านได้แล้ว ไม่ได้หมายความว่า การอ่านจะสิ้นสุดลงเท่านั้น เพราะขณะที่อ่านข้อมูลที่มองเห็นช่วยกระตุ้นความรู้เดิมของผู้อ่านทำให้ผู้อ่านต้องทำนายต่อไปตลอดการอ่านตลอดเรื่อง เช่นข้อมูลที่มองเห็นได้บอกวามลภาวะทางน้ำเกิดจากโรงงานทิ้งน้ำเสีย ความรู้เดิมของผู้อ่านทำให้ทำนายว่าน้ำเสียทำให้เกิดมลภาวะอย่างไร และผู้อ่านอ่านต่อไปว่าที่ทำนายไว้ถูกต้องหรือไม่ ความรู้เดิมที่ใช้นอกจากจะเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านแล้ว ยังเป็นความรู้เกี่ยวกับภาษา และระหว่างการอ่านนั้น ผู้อ่านอาจทำนายอยู่ตลอด เช่นเมื่ออ่านเนื้อเรื่องที่เป็นบทความ จะทำนายกว้าง ๆ และเมื่ออ่านละเอียดระดับอนุเฉท ก็มีการทำนายที่แคบลง และเมื่ออ่านระดับประโยคยังมีการทำนายที่แคบลงไปอีก เช่น อ่านบทความเรื่อง มลภาวะ (pollution) ผู้อ่านทำนายกว้าง ๆ ว่าเป็นมลภาวะของอะไร เมื่ออ่านระดับอนุเฉท อาจทำนายว่าอนุเฉทพูดถึงการปล่อยน้ำเสียของโรงงานอุตสาหกรรม และเมื่ออ่านประโยคอาจทำนายเกี่ยวกับคำหรือความของประโยคที่จะตามมา เป็นต้น

ในขั้นตอนนี้ระหว่างการอ่านนี้ ผู้อ่านสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ไปด้วย เช่นเมื่ออ่านประโยค He incited the workers to rise up against the government. แม้จะไม่รู้จักคำทุกคำที่เป็นข้อมูลที่มองเห็นได้ แต่เมื่อมีข้อมูลที่มองไม่เห็นคือความรู้เดิม ผู้อ่านก็สามารถจับความได้ว่าเขาปลุกกระดมให้คนงานประท้วงรัฐบาล และโอกาสนี้ผู้อ่านสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ไปด้วย

ในขั้นตอนระหว่างอ่าน ผู้อ่านจะใช้ข้อมูลที่มองไม่เห็นหรือความรู้เดิมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเรื่องนั้น เช่นความรู้เดิมทางภาษาคือเรื่องของตัวอักษร-เสียง (grapho-phonetic) โครงสร้างไวยากรณ์ (syntactic) ความหมาย (semantic) ความรอบรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ข้อมูลที่มองไม่เห็นรวมกับข้อมูลที่มองเห็นคือสิ่งที่ช่วยในการทำนาย และถ้าอ่านแล้วความเป็นไปตามที่ทำนายไว้ ผู้อ่านจะเข้าใจ ถ้าหากไม่ตรงกับที่ทำนาย ผู้อ่านอาจต้องทำนายใหม่และอ่านใหม่

3. หลังการอ่าน (After reading)

หลังการอ่านก็เช่นเดียวกับหลังการเรียนรู้ทั่วไป คือควรสามารถประเมินตัวเองได้ เมื่ออ่านจบ ผู้อ่านต้องรู้ว่าตัวเองเข้าใจสิ่งที่อ่านหรือไม่ สิ่งที่อ่านตรงกับสิ่งที่เคยรู้หรือเปล่าหรือเป็นความรู้ใหม่ ผู้อ่านควรต้องรู้จักตนเองดีขึ้น เขาควรรู้ว่าตัวเองเปลี่ยนแปลงไปบ้างหรือไม่หลังการอ่าน เช่นมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเปลี่ยนไป มีความมั่นใจมากขึ้นหรือน้อยลง หรือมีความสุขมากขึ้น สิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นหลังการอ่านนี้จะถูกสะสมเก็บไว้เป็นข้อมูลที่มองไม่เห็นหรือความรู้เดิมของผู้อ่านต่อไป

<p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3</p>
<p><u>ให้ตอบคำถามต่อไปนี้สั้น ๆ</u></p>
<p>1. สำหรับการอ่าน การทำนายคืออะไร</p>
<p>2. ในการอ่านผู้อ่านทำนายเมื่อไร</p>
<p>3. การทำนายมีประโยชน์อย่างไร</p>

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

หากคุณพบตัวอักษร คำ วลี หรือประโยคต่อไปนี้ในการอ่าน คุณตั้งคำถามหรือทำนาย
อย่างไรบ้าง ให้เขียนสิ่งที่คุณทำนายหรือตั้งคำถามเกี่ยวกับตัวอักษร คำ วลี หรือประโยคเหล่านี้

ตัวอย่าง

1. dif____ diffuse, difficult, different
2. sport What kind of sport? Soccer, football, volleyball
What is the advantage of sport? Strong, hobby
3. a good boy Who? John, Jack, Ed, Daeng
Why? Help people, kind, on time
4. If they come, I will go.
they will see me first.
1. Ch_____
2. qu_____
3. mist. -
4. unders. -
5. Asian Games _____
6. Pets _____
7. Hobby _____
8. Education _____
9. Good TV programs _____
10. The classroom looks dull _____

11. I'll apply for a job _____
12. I like to listen to the radio _____
13. When we finish this chapter _____
14. _____ , I'll see you.
15. I hardly talk to him _____
16. Many people like to see ancient art and objects _____
17. When I arrived _____
18. His handwriting was illegible _____
19. It has been raining for days _____
20. I quit a secretary job _____

สรุป

ถ้าการอ่านหมายถึงการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน สองสิ่งนี้ก็สิ่งเดียวกัน ขณะอ่านก็คือขณะที่ทำความเข้าใจ ในการทำความเข้าใจผู้อ่านต้องมีข้อสงสัยหรือคำถามอยู่ก่อน เมื่ออ่านแล้วสามารถตอบคำถามนั้นได้หรือไม่จะแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจของผู้อ่าน หากผู้อ่านสามารถตอบคำถามที่ตั้งไว้ได้หมด หมายถึงว่าเขาเข้าใจ หากตอบไม่ได้หมายถึงยังไม่เข้าใจหรือสงสัย ด้วยแนวคิดเรื่องความเข้าใจนี้ทำให้ผู้อ่านต้องมีการตั้งคำถามหรือทำนายก่อนขั้นตอนการอ่านจริง และขณะอ่านจริงผู้อ่านก็ยังมีคำถามอยู่ตลอดเวลา จนถึงขั้นหลังการอ่านผู้อ่านจะตรวจสอบได้ว่า อ่านแล้วเข้าใจหรือไม่จากการตอบคำถามที่ตั้งไว้ และความเข้าใจที่เกิดขึ้นจะสะสมรวมอยู่กับความรู้เดิมของผู้อ่านต่อไป

ประเมินผลท้ายบท

ให้อ่านบทอ่านและตอบคำถามต่อไปนี้

1. คำถามที่ตั้งไว้ก่อนการอ่านคือ _____
2. ข้อมูลที่ใช้ในการอ่านมีอะไรบ้าง _____
3. ความเข้าใจเมื่ออ่านจบคือ _____

I was fortunate enough in my first year to become aware of two basic inadequacies in my personality which led me to attempt to discover solutions. These were my ability to communicate verbally and in writing, and my development of abstract thought. It had never been necessary for me to stress either of these basic skills and therefore I was rather deficient in both.

I began to solve my speaking problem with the help of Joe. All I had expected from the Voice and Phonetics class was improvement but also many other things. It helped me in my general manner and appearance, which is very important as one is often judged by manner and appearance in our society. I was surprised to learn during the term that when one attempts to improve his voice he improves himself in many other ways at the same time. In general I would say that I gained something from that study that my society has been attempting to destroy, knowledge of my own speech errors and the power to correct them, and a new view of myself and the possibility that I could change.

In order to bring my writing ability up to at least the high school level, I took a fourth course (in addition to the normally required three) with Steve which was an independent in spelling and sentence construction.

Two courses in the first year, both with Tom, helped me to improve my ability to think more clearly. I was fascinated by the ability of my mind and by discussion which I was able to join and contribute to positively. I used these newly discovered abilities to participate in community affairs. It became almost impossible to keep me quiet at a community meeting. I felt very much as if I had accumulated some super powers and wanted the entire world to know about those powers. One major object was missing in this newly discovered power, and that was knowledge of my subject matter.

My second year was very active. I had become interested in community affairs and was a member, as kitchen manager, of the work program committee. This active participation in the affair of the community gave me a chance to use my creativity in real situations. My classes, which began as three separate units, finally ended as a three-part independent study with the sociological, physiological and psychological investigation of drug addiction as its major concern. I learned what independent study really meant from that study and I also discovered that my major interest was in sociology and began to develop this interest by taking courses in that field. In my fourth semester my interest in sociology became magnified when my paper was accepted to be read at the Eastern Sociological Society meeting.

Most important during the third year was the fact that I became a better listener, I discovered that listening can be just as fruitful as being an active discussant, I learned to investigate as much as possible before I write or speak on a subject, When I have completed my investigation I've learned to inject my own opinion, I read much more for my papers than I had done before. When I begin to write now, I write in several forms, and then choose the form which best integrates my thoughts.'

'Chickering, Arthur W., Education and Identity (San Francisco: Jossey-Bass, Inc., 1981), pp. 25-26